

Міністерство освіти і науки України
Сумський державний університет
Шосткинський інститут Сумського державного університету
Центральний науково-дослідний інститут
озброєння та військової техніки Збройних сил України
Державне підприємство
«Державний науково-дослідний інститут хімічних продуктів»
Виконавчий комітет Шосткинської міської ради
Казенне підприємство «Шосткинський казенний завод «Імпульс»
Казенне підприємство «Шосткинський казенний завод «Зірка»

ХІМІЧНА ТЕХНОЛОГІЯ: НАУКА, ЕКОНОМІКА ТА ВИРОБНИЦТВО

**МАТЕРІАЛИ
ІІІ Міжнародної
науково-практичної конференції
(м. Шостка, 23-25 листопада 2016 року)**

ШЛЯХИ ФІНАНСОВОЇ СТАБІЛІЗАЦІЇ СТАНУ ПІДПРИЄМСТВА

Н.С. Бондаренко, М. Б. Степанов, С. Г. Бондаренко

Національний технічний університет України

«Київський Політехнічний Інститут» імені Ігоря Сікорського

м. Київ, просп. Перемоги, 37, 03056

nikola.step54@yandex.ua

В наш час на стабільний розвиток підприємства головним чином впливає зовнішнє середовище. Його вплив має двоякий зв'язок, оскільки: з однієї сторони, макроекономічна стабільність визначається фінансовою стійкістю підприємства, а з другої, діяльність самого підприємства залежить від макроекономічного середовища та його стійкості [1,2]. Сучасну економічну ситуацію в країні можна охарактеризувати як період потрясінь для підприємців. В умовах нестабільності та поглибленої кризи в країні, питання, які пов'язані з санацією та фінансовою стабілізацією діяльності підприємства, стають дуже важливими.

Основна увага в системі фінансової стабілізації підприємства відводиться внутрішнім та зовнішнім методам, які допомагають зняти загрозу банкрутства, звільнити компанію від використання позикового капіталу та прискорити темпи економічного зростання.

Тому етапами фінансової стабілізації в умовах кризової ситуації слід вважати:

1. Усунення неплатоспроможності. Яка би не була би сильна криза на підприємстві, важливо відновити здатність платити за невідкладними фінансовими зобов'язанням, для того, щоб попередити процедуру банкрутства.

2. Відновлення фінансової стійкості. Усунення неплатоспроможності може буде швидко досягнута за допомогою спеціальних фінансових операцій [3], проте, якщо не відновити фінансову стійкість підприємства до безпечноного рівня, неплатоспроможність виникне знову.

3. Забезпечення фінансової рівноваги в тривалому періоді. Коли підприємство зможе досягти тривалої фінансової рівноваги, прискорення темпів економічної рівноваги та скоригувати або розробити нову антикризову стратегію, тоді підприємство досягне повної фінансової стабільності.

Для промислових підприємств важливе значення має розробка конкретних заходів щодо використання виявлених фінансових резервів у процесі виробництва і прийняття заходів, спрямованих на подальше зростання прибутку, а також рівня рентабельності підприємства. Для кожного етапу стабілізації є певні внутрішні механізми, які зазвичай поділяють на тактичні, оперативні та стратегічні.

Оперативний механізм, заснований на принципі «відсікання зайвого», являє собою захисну реакцію підприємства. В першу чергу зі складу оборотних активів підприємства необхідно виключити неліквідну їх частину (в короткостроковому періоді). До них відносяться: безнадійна дебіторська заборгованість; неліквідні запаси товарно-матеріальних цінностей; витрати майбутніх періодів. До закінчення стабілізації також виключаються: розрахунки за нарахованими дивідендами і відсотками, що підлягає виплаті; розрахунки з дочірніми підприємствами (філіями). Основною метою даного механізму є забезпечення збалансованості грошових активів і короткострокових фінансових зобов'язань, які можуть бути досягнуті різними методами в залежності від умов реального стану підприємства.

Стратегічний механізм стабілізації, може носити «захисний» або «наступальний» характер. Він включає в себе систему заходів, що засновані на використанні «моделі сталого економічного зростання».

Тактичний механізм використовує тактику, що спрямована на перелом несприятливих тенденцій і вихід на рубіж рівноваги. Основним напрямком забезпечення такої рівноваги є скорочення використання фінансових ресурсів, яке досягається за рахунок зменшення обсягів операційної та інвестиційної діяльності і тому характеризується терміном «стиснення підприємства», яке супроводжується заходами щодо забезпечення приросту власних фінансових коштів.

Виходячи з аналізу фінансового механізму стабілізації діяльності сучасних підприємств, можна зробити висновок, про необхідність проведення послідовного та детального аналізу кожного окремого підприємства для розробки найефективнішої системи стабілізації. Результативним може бути використання окремих етапів різних вищеперерахованих механізмів, якщо вони будуть більш ефективними для підприємства.

Список використаних джерел.

1. Денисенко К.М. Фінансова стабілізація діяльності промислових підприємств на сучасному етапі глобалізації них процесів. // [Електронний ресурс]. – Режим доступа: <http://www.uk.x-pdf.ru/5ekonomika/2219613-1-udk-336-334716-finansova-stabilizaciya-diyalnosti-promislovih-pidpri-mstv-suchasnomu-etapi-globalizaciynih-proce.php>
2. Бабій І.В. Методи і моделі реструктуризації і стабілізації діяльності підприємств 2013р. // [Електронний ресурс]. – Режим доступу <http://www.stattionline.org.ua/>
3. Виноградова З.І. Механизмы финансовой стабилизации предприятия. // [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://www.elitarium.ru/finansovaja_stabilizacija/